

325-326. **45.** Пак там, с. 325 **46.** Пак там, с. 522-527. **47.** ДТС-ВЛ, с. 526. **48.** ВЛДН, с. 176. **49.** Пак там, с. 174 **50.** ВЛДН, с. 70-71. **51.** Частично са издадени от Д.Т.Страшимиров, но в БИА се намират и доста непубликувани. **52.** Кр.Шарова. План за въстание в България през 1869 г. и идеята на В.Левски за вътрешни чети (към въпроса за прехода от четническата тактика към новите организационни принципи на БРЦК); същата. Заключителни думи с продължение - Някои размисли и съображения за научните резултати от сесията в Плевен на 13.05.1999 г. и за съвременното състояние на изследванията за революционното движение през 1869 г. преди създаването на БРЦК. - Двете работи в: Сб. Българското революционно движение в навечерието на създаването на БРЦК 1869 г., С., 2000, под ред. на М.Грънчаров, с. 7-30, 162-177. **53.** П.Митев. Политическата дейност на Т.Ковачов в периода 1867-1870 г. в Цит. Сб., с. 37-46. **54.** Цв.Павловска в Цит.сб., с. 61-73 ("Имало ли е опити за въстания в България през 1969 г. и какво е било отношението на Левски към тях"). Авторката отговаря отрицателно. Всъщност липсват каквито и да било основания не само за каквото и да било отрицание, но дори и за някакво колебание, защото през втората си обиколка, когато всъщност реално извършва организаторска дейност, Левски разнася прокламацията до българите с няколкократно твърдения и аргументации за замисленото въстание и други до мюсюлманите, които пък са призвани да се присъединят към българското въстание или да не му се противопоставят. (Вж. ДТС-ВЛ, с. 434-436; Ив.Касабов. Моите спомени..., с. 136-139; ВЛСТС, с. 121. А че Павловска не се съобразява с тези и други очевидни факти, които опровергават заимстваните от други твърдения, само още един път характеризира антиисторическата методика и че, следвайки недоказани внушения от преди 60 и повече от 60 години, се намира безнадеждно на точката на замръзването. Да не говорим за недопустимата нелоялност да коментира пост фактум докладите и становищата на колегите си, които са изнесени за пръв път на Плевенската конференция. Вж. посочения по-горе сборник (бел. 52). **55.** По тези въпроси вж. изследванията на Кр.Шарова (вж. бел. 41) и на Мих.Грънчаров. В.Ганчев в българското национално-революционно движение през 60-те години на XIX в. - В: Ист.преглед, 1990, кн. 11-12, с. 48-56; същият. Ролята на В.Ганчев войводата в подготовката на въстание през 1869 г. - в цит. по-горе сборник, С., 2000, с. 31-36. **56.** ДТС-ВЛ, с. 447. **57.** Един от тези агенти бил Св.Сапунов, когото Л.Каравелов и други емигранти разкрили при посещението му в Румъния. Плановете му за шпионаж сред българите в Сърбия не са изяснени, включително и в моите публикации за 1869 г., засягайки шпионската му мисия тогава и по-късно. **58.** В българския, румънския и другия печат и в дипломатическите доклади дейността и придвижването на Ф.Тотю в Румъния и после в Русия се следи много внимателно и постоянно. **59.** ВЛДН, с. 116-117, 135 и др. **60.** ДТС-ВЛ, с. 323-324, 337 сл., 479-481, 490. **61.** Един от доверените пратеници на войводата бил Калчо Пасков, градинар в Сърбия и сътрудник на БРЦК. Хитов го праснал с препоръка до Д.Хр.Попов и писма за различни лица, а Данаил му давал връзка с тях, включително и с Левски и А.Кънчев. Вж. ДТС-ВЛ, с. 235, 525. **62.** ДТС-ВЛ, с. 489, 491, 494. **63.** През 1871 г., според някои данни, Хитов за известно време с дейни омладинци от Сърбия и Черна гора **64.** Публ. у Ал.Бурмов. Избр.произв., III, С., 1976, с. 88-89. Вж. там (с. 89-100) и текста на обширния програмен документ, съставен и издаден от Каравелов през 1870 г. "Български глас. От БРЦК". **65.** ВЛДН, с. 67-68, 78-81. **66.** Пак там, с. 289, 303, 308. **67.** Пак там, с. 134-135. **68.** ДТС-ВЛ, с. 329-331. **69.** Пак там, с. 330. **70.** ВЛДН, с. 115-116; ДТС-ВЛ, с. 230-231. **71.** К.Косев. П.Хитов..., с. 62 сл. Авторът разглежда подробно този етап от дейността на Хитов, когато той "се оказал в центъра на революционното движение" от 1873 г. нататък. **72.** Кр.Шарова. Българският революционен комитет 1875 г. - В: Българско възраждане. Идеи. Личности, събития, т. I, 1995, с. 42-128; Пл.Митев. Български революционен комитет 1875 г., С., 1995. **73.** Това е доказано, включително и със сръбски извори, още през 1870 г. в книгата ми "Л.Каравелов и българското освободително движение 1860-1867 г." и други мои публикации за Каравелов. **74.** Ал.Бурмов. Избр.произв., т. II, С., 1974, с. 133-134. **75.** Кр.Шарова. БРК..., с. 93. **76.** Кр.Шарова. Защо Ботев тръгна с чета? - В: Научна сесия "Хр.Ботев", Враца, 1997, с. 9-18. **77.** ПХ-ФЗ, с. 113. **78.** Пак там, с. 113-115; Кр.Шарова. Априлското